

Р Е Ш Е Н И Е

№118

гр. Перник, 24.09.2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на четиринадесети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Г.

При секретаря Теодора Маринкова, като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 235 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба от Н.Д.Я.-А. *** против заповед № СП-1201 от 25.04.2012 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"Перник, с която е отказано отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година по чл. 8в от ЗСПД. Отказът е мотивиран с изтичането на погасителния срок по чл. 12, т. 7 от ЗСПД. В жалбата се твърди, че административния орган неправилно е възприел фактическата обстановка, в следствие на което е постановен акт лишен от фактически основания. На следващо място се излагат съображения, свързани с допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, обуславящи отмяна на оспорваната заповед. В проведеното съдебно заседание се доразвиват изложените в жалбата твърдения. Претендира се присъждане на разноски.

Ответника по жалбата Директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и я намира за неоснователна. Моли да бъде постановено съдебно решение, с което да се отхвърли жалбата.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Закона за семейни помощи за деца не е предвидил задължителен административен контрол на постановените актове от длъжностните лица във връзка с отпускане на семейните помощи по чл. 2 от ЗСПД. В случая по-горестоящия орган се е произнесъл с решение, с което е отхвърлил жалбата срещу отказа. Този акт е връчен на 26.07.2012г. и жалба срещу него е депозирана в дирекция "Социално подпомагане" Перник на 06.08.2012г.. С оглед на това жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна в процеса, поради което е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 11.04.2012г. жалбоподателката е направила искане до дирекция "Социално подпомагане"Перник по постоянния си адрес за отпускане на еднократна парична помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, което искане е оформено в представена по делото молба-декларация вх. № 1201 от 11.04.2012г.. Декларацията е подадена в качеството ѝ на майка студентка, учаща в редовна форма на обучение. Към молбата е приложено удостоверение за

раждане на детето ***, от което е видно, че детето е родено на ***г. в гр. София. Представено е и уверение № 134777 от 29.03.2012г., издадено от факултет по педагогика при Югозападен университет "Неофит Рилски" гр. Благоевград, съгласно което Я.-А. е записана през 2011г./2012г. в летен семестър на първи курс, редовно обучение по специалност "Предучилищана, начална и училищна педагогика". Длъжностното лице обработило молбата-декларация е констатирало, че молителката няма право на еднократна парична помощ с мотив: "не е спазено условието на чл. 12, т. 7 от ЗСПД". Със заповед № СП-1201 от 25.04.2012г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане"Перник е отказал отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година по чл. 8в от ЗСПД, тъй като не е спазен срока по чл. 12, т. 7 от ЗСПД. Заповедта е оспорена пред по-горестоящия административен орган, който с решение № РД01-229 от 12.07.2012г. е отхвърлил жалбата против заповедта, с която е постановен отказ за отпускане на еднократна помощ по чл. 8в от ЗСПД.

В хода на съдебното производство жалбоподателката ангажира писмено доказателство уверение № 140595 от 11.09.2012г. издадено от факултет по педагогика при Югозападен университет "Неофит Рилски" гр. Благоевград, съгласно което жалбоподателката е записана на 29.03.2012г. в първи курс редовно обучение по специалност "предучилищна, начална и училищна педагогика".

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Предмет на съдебен контрол в настоящето производство по силата на чл. 145, ал. 2 от АПК е първоначално издаденият акт-заповед № СП-1201 от 25.04.2012г. издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане"Перник.

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Въз основа на това съдът намира, че съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД Директора на дирекция „СП” е компетентен орган, който разполага с правомощията да отпусне или да постанови отказ за отпускане на семейни помощи за деца по ЗСПД. Оспорвания акт е издаден от компетентен орган-Директор на дирекция "Социално подпомагане" Перник, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е издаден в писмена форма. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се форма-писмена, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Това означава между посочената правна норма и описаното фактическо положение да няма противоречие, да са посочени в единство и като такива да представляват мотивите на административния акт. Посочването на мотиви е задължително условие за законосъобразността на издадения административен акт. При произнасянето си административния орган въобще не се е съобразил с отправеното до него искане и не е обсъдил представените пред него доказателства. От оспорвания акт не е видно въз основа на какво искане се е произнесъл органът. Това е така, защото същият дори не е цитирал молбата, с която е сезиран и въз основа, на която е започнало административно производство финализирано с постановения акт. В конкретния случай административният орган видно от оспорвания акт е посочил, че отказва еднократна помощ за едно дете по чл. 8в от ЗСПД, с мотив "не е спазено условието по чл. 12, т. 7 от ЗСПД". Налице е пълна липса на фактически основания довели до постановяване на атакувания акт. Липсата на мотиви възпрепятства

извършването на съдебен контрол за законосъобразност. Налице е основание за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 2 от АПК, защото привидно спазената форма, не се подкрепя от юридическите факти, въз основа, на който органът би могъл да осъществи правомощията си.

Законодателят в ЗСПД е предвидил и разписал административна процедура, която да завърши с издаването на оспорвания акт. Тази процедура е регламентирана в чл. 10, ал. 1 от ЗСПД, чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ПП на ЗСПД и чл. 4, ал. 2 от ПП на ЗСПД-подаване на молба декларация и приложения към нея и произнасяне. В случая е налице подадена молба от правоимащия и са представени доказателства. Проведено е административно производство финализирано с постановения акт. Не се констатира нарушение на административно производствените правила и няма място за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

По отношение на материално правните норми намиращи приложение в случая, настоящия състав намира, че административния орган не ги е приложил точно, с което е постановил акт страдащ от отменително основание по чл. 145, т. 4 от АПК. Това е така, защото майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, има право на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, независимо от доходите на семейството, когато детето не е оставено за отглеждане в специализирана институция за деца, съгласно чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД. Спор между страните не съществува, че към депозиране на искането детето не е навършило една година, като и че детето не е оставено за отглеждане в специализирана институция за деца. Предпоставките за отпускане на помощта в условията на чл. 8в от ЗСПД са: майката да е студентка редовна форма на обучение и детето да не е оставено за отглеждане в специализирана институция. Доводът, с който е отказана помощта е позоваването на правната норма на чл. 12, т. 7 от ЗСПД, която разписва, че вземанията се погасяват в срок от шест месеца - за еднократната помощ за отглеждане на дете до навършване на една година от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, считано от края на месеца, през който е родено детето е несъстоятелен. Разпоредбата на чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД създава право на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година и правото се упражнява по реда на чл. 16а, ал. 2 от ПП на ЗСПД - чрез подаване на молба-декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 16а, ал. 6 от ПП на ЗСПД, правото на получаване на еднократната помощ по ал. 2 възниква от датата на раждане на детето и/или от датата на записване в редовна форма на обучение на лицата по чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД. По силата на цитираната подзаконовата норма за жалбоподателката, която е родила детето си на 31.07.2011г. е възникнало право на еднократна помощ на датата 29.03.2012г., когато е записана като студентка в редовна форма на обучение. Правото ѝ да поиска отпускане на тази помощ е възникнало на 29.03.2012г. и за да бъде погасено това право първо следва да е възникнало. С оглед на това към дата на подаване на искането-11.04.2012г. правото е възникнало и не е погасено.

Следва да бъде отбелязано, че в разпоредбата на чл. 12, т. 7 от ЗСПД е уреден погасителният давностен срок за вземанията по чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД, възникнали от раждането на детето. За вземанията, възникнали в хипотезата на чл. 16а, ал. 6 от ПП на ЗСПД от записване на майката в редовна форма на обучение, не е предвиден изричен давностен срок. На основание чл. 46, ал. 2, изр. 1 от ЗНА при непълнота на нормативния акт за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи. В разглеждания случай, намира приложение чл. 12, т. 7 от ЗСПД, която предвижда шестмесечен погасителен срок, но от записването на майката за студентка в редовна форма на обучение и този срок ще започне да тече от края на месеца, през който е извършено записването. С молбата-декларация вх. № 1201 от

11.04.2012г. жалбоподателката е упражнила правото на еднократна помощ преди изтичане на шестмесечния срок от записването, поради което незаконосъобразно ѝ е отказана исканата помощ. Оспорената заповед, с която е отказано отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, е незаконосъобразна и следва да бъде отменена в условията на чл. 145, т. 4 от АПК.

Въз основа на изложеното оспорваната заповед № СП-1201 от 25.04.2012г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане” Перник, с която е отказано отпускане на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година на майка студентка следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Делото като преписка следва да бъде върнато на Дирекция „СП”Перник за ново произнасяне по молба-декларация № 1201 от 11.04.2012г., с оглед отпускане на дължимата еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, от майка студентка, учаща в редовна форма на обучение, съгласно дадените указания, като компетентния орган следва да се произнесе в срока по чл. 4, ал. 1 от ПП на ЗСПД.

С оглед основателността на жалбата и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответника по жалбата следва да бъде осъден да заплати в полза на жалбоподателката направените по делото съдебно-деловодни разноси, които са в размер на 315лв. и представляват 10 лева заплатена държавна такса за образуване на делото, съгласно Тарифа № 1 към Закона на държавните такси, за такси събирани от съдилищата, 300лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 12742 от 03.08.2012г. и 5лв. такса за издадено съдебно удостоверение.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № СП-1201 от 25.04.2012г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане” Перник.

ВРЪЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”Перник за ново произнасяне по молба-декларация № 1201 от 11.04.2012г. подадена от Н.Д.Я.-А. при съобразяване с мотивите изложени в решението.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане”Перник, със седалище гр. Перник, ул. “Радомир” № 1 да заплати на Н.Д.Я.-А. разноси по делото в размер на 315 лева.

Решението ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: